

Η Ιστορία της Υδροπονίας

Ο όρος "**υδροπονία- hydroponics**" προέρχεται από τις ελληνικές λέξεις "**ύδωρ**" και "**πόνημα**".

Η τεχνική της υδροπονίας ήταν γνωστή τόσο στους Βαβυλώνιους (*Κρεμαστοί Κήποι της Βαβυλώνας*), όσο και στους Αζτέκους (Επιπλέοντες Κήποι).

Είναι ξεκάθαρο ότι η ιδέα και η φιλοσοφία της υδροπονίας δεν είναι κάτι νέο, κατά τη διάρκεια του Β' παγκοσμίου πολέμου, στρατεύματα που βρίσκονταν σε νησιά του Νότιου Ειρηνικού παράγγαζαν τα αναγκαία φρέσκα φρούτα και λαχανικά σε μονάδες υδροπονίας.

Το επόμενο μεγάλο βήμα έγινε όταν η NASA χρηματοδότησε έρευνα παραγωγής προϊόντων

στο φεγγάρι, ή και σε άλλους πλανήτες, ένα πρόγραμμα το οποίο είναι υπο εξέλιξη.

Στις μέρες μας η υδροπονία προσελκύει περισσότερους καλλιεργητές από ποτέ, δίνοντας ταυτόχρονα πλεονεκτήματα σε καταναλωτή, καλλιεργητή και περιβάλλον.

Τι είναι Υδροπονία

Με τον όρο υδροπονία εννοούμε κάθε καλλιέργεια φυτών που γίνεται σε οποιοδήποτε υπόστρωμα, εκτός του εδάφους ή εδαφικών μιγμάτων. Δύο είναι οι βασικές κατηγορίες υδροπονικών καλλιεργειών. Αυτές που γίνονται πάνω σε νερό (N.F.T.) κι αυτές που γίνονται πάνω σε αδρανή υποστρώματα (πετροβάμβακας, περλίτης κ.λπ.).

Όταν λέμε αδρανές υπόστρωμα, εννοούμε ότι δεν παρέχει καθόλου θρεπτικά στοιχεία στα φυτά και για το λόγο αυτό όλα τα θρεπτικά στοιχεία που χρειάζεται η καλλιέργεια χορηγούνται με τη μορφή θρεπτικού διαλύματος.

Τα υδροπονικά συστήματα διακρίνονται σε κλειστά, όπου το θρεπτικό διάλυμα ανακυκλώνεται, και σε ανοιχτά, όπου το ποσό θρεπτικού διαλύματος που περισσεύει από την άρδευση (περίπου 10-15%), χάνεται στο έδαφος.

